

Sesja – EDUKACJA MEDYCZNA. ZDROWIE STUDENTÓW MEDICAL EDUCATION. STUDENTS' HEALTH

Way of life and health of Grodno University students

MARINA SURMACH, EVGENIY TISHCHENKO,
ANDREY SURMACH

State Medical University in Grodno
Yanka Kupala State University in Grodno

Introduction. Preservation and strengthening of the youth's health is one of the state priorities in the Republic of Belarus.

Aim, material and method. With the objective to reveal the peculiarities of students' way of life and health factors, questionnaire results of 350 students of the State Medical University and Yanka Kupala State University in Grodno have been analysed. The students were interrogated in May-October 2009 under the program of sociological research «Health of students», organised in different regions of Belarus and Russia (the head was the professor I.V.Zhuravlyova). Self-estimations of health and the attitude to it, factors of nutrition, physical activity, emotional background, behaviour in relation to psychoactive substances, sexual behaviour, behaviour of students in relation to medical aid, preventive measures, the relation to health services were to be studied.

Results. Only 34.9% of students have estimated their own health as «good». The majority (54.4%) of students considered their health as «satisfactory». More than half of the students are of the opinion that good health is a priority to achieve life success. Simultaneously, according to students' opinion, their own efforts are most significant for the state of health. The majority (87%) of students state that they take care of their health. In every fifth case the health care is caused by its deterioration. Despite the positive relation to health, high prevalence of risk factors in relation to nutrition is revealed; 22.8% of students smoke. The problem of the frequent use of beer especially disturbs the young: 17.1% of girls and 47.9% of young men answered that they often drank beer. About 7.1% of students tried drugs; 18.6% of them confirmed their acquaintances used drugs. Only 9.5% are engaged in physical culture daily. Despite a high need for information about health, low medical activity and insufficient knowledge about public health services system as a whole is revealed among students. The express gender distinctions on a number of factors are obvious.

Conclusions. Results of interrogation have allowed to allocate directions of preventive measures for improvement of Grodno universities students' health-saving behaviour.

Key words: *students, health, way of life, risk factors, tobacco, alcohol, drugs, physical activity*

Motywacje wyboru studiów medycznych na przykładzie studentów Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

Motivation to choose medical studies, as exemplified by students of the Medical University in Wrocław

LUDMIŁA WASZKIEWICZ, KATARZYNA ZATOŃSKA,
KATARZYNA POŁTYN-ZARADNA,
DAGMARA GAWĘŁ-DĄBROWSKA, JAKUB EINHORN

Katedra i Zakład Medycyny Społecznej, Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, ul. Bujwida 44, 52-408 Wrocław

Wprowadzenie. Ważny aspekt jakości kształcenia akademickiego stanowi problematyka motywów wyboru kierunku studiów, co szczególnie istotne jest w przypadku studiów medycznych.

Cel. Poznanie i analiza motywów podjęcia studiów medycznych oraz wyboru przyszłej specjalizacji przez studentów Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Materiał i metody. Badanie przeprowadzono techniką ankiety audytoryjnej w czerwcu 2010 r. Grupa badana liczyła 89 osób – byli to studenci VI roku Wydziału Lekarskiego. Badając motywację wyboru kierunku medycznego oparto się na formule J. Reykowskiego zakładającej, że motywacja jest funkcją użyteczności celu oraz subiektywnego prawdopodobieństwa osiągnięcia go, a motyw jest tym silniejszy im trudniej skłonić człowieka do zmiany kierunku podjętej działalności.

Wyniki. Najczęściej wskazywaną motywacją wyboru studiów medycznych przez badaną grupę była chęć niesienia pomocy innym (52,81%), a następnie gwarancje zatrudnienia po studiach (29,21%), wysoki prestiż zawodu lekarskiego (17,98%), dobra sytuacja ekonomiczna lekarzy (12,36%) oraz tradycja rodzinna (10,11%). W przypadku wyboru przyszłej specjalizacji medycznej najpopularniejszymi kierunkami okazały się pediatria (19,1%), interna (17,98%) oraz chirurgia (11,24%), natomiast najrzadziej wybierano takie specjalizacje, jak: hematologia dziecięca, intensywna terapia, ortopedia, chirurgia naczyniowa, laryngologia, alergologia i endokrynologia (po 1,12%).

Wnioski. 1. Wśród motywów wyboru studiów medycznych przeważało wskazywanie motywów o charakterze autotelicznym, a następnie instrumentalnym. 2. Wybór przyszłej specjalizacji przez studentów medycyny Akademii Medycznej we Wrocławiu wskazuje na największe zainteresowanie kierunkami podstawowymi.

Słowa kluczowe: *motywy wyboru kierunku studiów, studia medyczne, jakość kształcenia, specjalizacje lekarskie*

Introduction. An important aspect of the quality of academic teaching is a matter of motivation to choose a department and it is especially important in case of medical studies.

Aim. The paper's purpose was to unveil and analyze the motivation to start medical studies and choose future specialization by students of Medical Faculty, Medical University in Wrocław. In researching the motivation to choose a medical faculty the J. Reykowsky formula was used, assuming that motivation is a function of social usefulness and subjective probability of reaching it, while the motive is stronger if it takes more effort to make somebody change the direction of the launched activity.

Material and method. The research was conducted in a form of an auditory questionnaire in June, 2010 on a group of 89 people, students of VI year of the medical faculty, Medical University in Wrocław.

Results. The most often indicated motivation for choosing medical studies by the group, was the wish to help others (52.81%), followed by good chances to find employment after graduation (29.21%), high prestige (17.98%), good economic conditions of doctors (12.36%) and family tradition (10.11%). In case of future medical specialization the most popular faculties were those of pediatrics (19.1%), internal diseases (17.98%) and surgery (11.24%), the rarely chosen specializations were those of children's hematoonology, intensive therapy, orthopedics, vascular surgery, laryngology, allergology and endocrinology (1.12% each).

Conclusions. 1. Among different motivation to choose medical studies the autotelic motives predominated, to be followed by instrumental motives. 2. The choice of the future specialization by students of the Medical University in Wrocław points to the interest in the basic faculties.

Key words: *motivation to choose a faculty in the Medical University, medical studies, quality of education, medical specialties*

Obszary z zakresu zdrowia publicznego niezbędne w procesie kształcenia w opinii studentów Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu

Key issues of public health within educational process in the opinion of students of the Medical University in Wrocław

LUDMIŁA WASZKIEWICZ, KATARZYNA POŁTYN-ZARADNA, DAGMARA GAWEŁ-DĄBROWSKA, KATARZYNA ZATOŃSKA, JAKUB EINHORN

Katedra i Zakład Medycyny Społecznej, Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, ul. Bujwida 44, 52-408 Wrocław

Wprowadzenie. Zajęcia z przedmiotu „Zdrowie Publiczne” dla studentów VI Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu realizowane są od roku akademickiego 1998/1999 w wymiarze 30 godzin seminarium w semestrze letnim.

Cel. Poznanie opinii studentów VI roku Wydziału Lekarskiego nt. wybranych zagadnień z zakresu zdrowia publicznego, które powinny zostać szerzej poruszone w treściach nauczania na zajęciach obowiązkowych oraz fakultatywnych.

Materiał i metoda. Badania ankietowe przeprowadzono w roku akademickim 2009/2010 wśród 127 studentów w wieku 24-29 lat. Narzędzie badawcze stanowiły kwestionariusze ankiety własnego autorstwa. Istotność statystyczna została oceniona testem χ^2 Pearsona, przyjęto poziom istotności przy $p \leq 0,05$. Kierunek i siła zależności została wyliczona przy pomocy współczynnika korelacji Q-Yule'a. Dane zostały przeanalizowane z uwzględnieniem płci.

Wyniki. Prawie wszyscy ankietowani studenci (85%) uważają, że w swojej przyszłej pracy zawodowej będą stykać się z zagadnieniami zdrowia publicznego. W ramach zajęć obowiązkowych ankietowani chętnie poszerzyliby zakres zajęć związanych z: prawnymi i praktycznymi aspektami funkcjonowania praktyki lekarskiej (31,5%), systemami opieki zdrowotnej w Polsce i na świecie (25,2%), promocją zdrowia (24,4%) oraz mechanizmami finansowania służby zdrowia (22%) i zagadnieniami prawa medycznego (12%). Ankietowani wskazali również nowe tematy w ramach zajęć fakultatywnych, na przykład rozwiązywanie konfliktów. Jedynie 3,15% studentów uznało zajęcia fakultatywne za niepotrzebne.

Wniosek. Oczekiwania studentów względem edukacji ze zdrowia publicznego wskazują na potrzebę rozwinięcia prowadzonych tematów ze szczególnym uwzględnieniem praktycznego wykorzystania nabywanej wiedzy.

Słowa kluczowe: *zdrowie publiczne, edukacja, proces kształcenia, program studiów*

Introduction. Seminars on “Public Health” for students of the Faculty of Medicine (VI Year), University of Medicine in Wrocław have been conducted since the academic year 1998/1999 as a 30 hours course in the summer semester.

Aim. The aim of the study was to survey the VI Year students of the Faculty of Medicine on selected issues of public health to learn which issues should be further expanded in the course of compulsory and optional tutorials.

Material and methods. A survey was conducted in academic year 2009/2010 among 127 students aged 24-29 years, the average age was 25 years (women 67.7%). The research tools were survey questionnaires designed by the authors. The statistical significance was assessed with Pearson χ^2 test, with the assumed level of significance $p \leq 0.05$. The direction and strength of the correlation was calculated using the Q-Yule correlation coefficient. The data were analyzed according to gender.

Results. Almost all students surveyed (85%) believe they will come across the issues of public health in their future work. Within the compulsory course the students pointed the need to extend the scope of: legal and practical aspects of the medical practice (31.5%),

health systems in Poland and abroad (25.2%), health promotion (24.4%), financing mechanisms of health (22%) and medical issues (12%). Numerous topics were indicated to be added to the non-compulsory course, including conflicts solving techniques and negotiations. Only 3.15% of students considered non-compulsory programs to be unnecessary.

Conclusions. Students' expectations with regard to education on public health show the necessity to broaden the scope of the public health course with a particular emphasis on practical use of the knowledge.

Key words: *public health, education, process of education, program of studies*

Działalność edukacyjna pielęgniarek środowiskowych w zakresie zapobiegania chorobom cywilizacyjnym

Educational work of community nurses in the field of civilization-related diseases prevention

AGATA STEFANOWICZ, TERESA B. KULIK, DOROTA ŻOŁNIERCZUK-KIELISZEK, JOLANTA PACIAN, HANNA SKÓRZYŃSKA

Katedra Zdrowia Publicznego, Wydział Pielęgniarstwa i Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, ul. Chodźki 1, 20-093 Lublin

Wprowadzenie. Profilaktyce chorób cywilizacyjnych w ramach podstawowej opieki zdrowotnej (POZ) służy szeroko rozumiana edukacja zdrowotna prowadzona z inicjatywy i przy udziale pielęgniarek środowiskowo-rodzinnych zarówno w przychodniach, jak i podczas wizyt środowiskowych.

Cel. Próba oceny, czy i w jakim zakresie pielęgniarki POZ prowadzą edukację zdrowotną wśród swoich pacjentów. Badano także, czy na podejmowanie działalności edukacyjnej mają wpływ kwalifikacje zawodowe pielęgniarek, ich miejsce pracy i forma zatrudnienia.

Materiał i metody. Badaną grupę stanowiły 194 pielęgniarki środowiskowo-rodzinne pracujące w 70 losowo wybranych placówkach POZ (35 w miastach i 35 na wsi) na terenie województwa lubelskiego. Narzędziem badawczym był kwestionariusz ankiety, a techniką badawczą sondaż diagnostyczny.

Wyniki. 83% ankietowanych pielęgniarek potwierdziło, że udziela pacjentom porad i zaleceń dotyczących właściwego stylu życia i diety. Statystycznie częściej czynią to pielęgniarki pracujące w mieście, w sektorze niepublicznym oraz posiadające ukończoną specjalizację środowiskowo-rodzinną. 57% badanych udziela swoim podopiecznym instruktażu samobadania piersi. Badania wykazały, że istotnie większy udział w prowadzeniu edukacji w tym zakresie mają pielęgniarki z wyższymi kwalifikacjami zawodowymi i prowadzące prywatną praktykę pielęgniarską.

Wnioski. Udział pielęgniarek środowiskowych w edukacji pacjentów i kształtowaniu zachowań prozdrowotnych jest niezadowolający, zwłaszcza w placówkach POZ na terenach wiejskich i w sektorze publicznym.

Słowa kluczowe: *pielęgniarki środowiskowe, podstawowa opieka zdrowotna, edukacja, choroby cywilizacyjne*

Introduction. Prevention of civilization-related diseases in the primary health care is supported by the broadly defined health education provided from the initiative as well as with the participation of community nurses both in surgeries and during home visits.

Aim. The aim of the paper was to make an attempt at estimating the range of health education services provided by the primary health care community nurses. It was also analysed whether their educational work was influenced by their professional qualifications, workplace and form of employment.

Material and methods. The group under survey consisted of 194 community nurses employed in 70 primary health care centres in Lublin region, selected at random (35 in urban and 35 in rural areas). The research method applied was a survey questionnaire and the technique used was a diagnostic survey.

Results. 83% of the respondents claimed that they provided their patients with advice and recommendation as to the proper lifestyle and diet. Urban community nurses, employed in non-public sector, who have completed a degree course in community nursing do it more frequently. 57% of the nurses under survey instruct their patients how to make breast self-examination. The results have shown that the higher the nurses' professional qualifications, the more active they are in providing health education.

Conclusions. The participation of community nurses in patients' education and health behaviour promotion is not satisfactory, especially in primary health care centres in rural areas and in public sector.

Key words: *district nurses, primary health care, education, civilization-related diseases*

Proces zarządzania komunikacją interpersonalną na przykładzie Szpitala Uniwersyteckiego Nr 1 im. dra. Antoniego Jurasza w Bydgoszczy

The process of interpersonal communication management; a case study of Dr. Antoni Jurasz University Hospital No. 1 in Bydgoszcz

ZDZISŁAWA KALISZ^{1/}, IWONA KOSIŃKO^{2/}

^{1/} Bydgoska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy, ul. Unii Lubelskiej 4C, 85-059 Bydgoszcz

^{2/} Szpital Uniwersytecki Nr 1 im. dra. A. Jurasza, ul. Skłodowskiej-Curie 9, 85-094 Bydgoszcz

Wprowadzenie. Istotą komunikacji interpersonalnej jest skuteczny proces porozumiewania się między nadawcą i odbiorcą. Proces ten odbywa się nieustannie już od pierwszych chwil życia aż do jego kresu. W początkowej fazie rozwoju człowieka dominuje komunikacja niewerbalna, gdyż człowiek nie potrafi jeszcze mówić i posługuje się mową ciała, nawiązując w ten sposób kontakt z otoczeniem, a tym samym „nić porozumienia”. W okresie późniejszym, gdy umiejętność jest opanowana, jednostka ludzka wykorzystuje komunikację niewerbalną w dokonywaniu danego przekazu; bardzo często jest to gest. Mimika twarzy silniej wpływa na odbiorcę, niż tylko sama forma werbalna. Słowo mówione w odpowiedniej oprawie jest najskuteczniejsze, a komunikat zostaje odebrany zgodnie z oczekiwaniem nadawcy.

Cel. Ustalenie wpływu i roli, jaką odgrywa komunikacja interpersonalna w funkcjonowaniu jednostki organizacyjnej szpitala; przybliżenie znaczenia komunikacji interpersonalnej w otaczającej rzeczywistości oraz wykazanie wpływu komunikacji na kształtowanie się relacji międzyludzkich.

Materiał i metody. Badania ankietowe przeprowadzono wśród 100 losowo wybranych pracowników Szpitala Uniwersyteckiego Nr 1 im. dra A. Jurasza w Bydgoszczy (50 osób – pracownicy medyczni, tzw. „biały personel” i 50 osób – pracownicy niemedyczni związani z obsługą szpitala – personel administracyjny i pomocniczy). Jedno z pytań było pytaniem otwartym i dotyczyło przedstawienia własnych propozycji, aby usprawnić proces komunikacji w szpitalu.

Wyniki. Badania wskazują, że większość badanych wybrało formę komunikacji interpersonalnej werbalnej. Najwięcej odpowiedzi uzyskała forma komunikacji bezpośredniej (89%); tę formę komunikacji interpersonalnej uznano za najbardziej skuteczną. Komunikacja pracowników z bezpośrednim przełożonym, tylko w 14% przebiega prawidłowo, a największą barierę w komunikacji

odgrywa niejasność komunikatów (47% wskazań). Przekazywanie informacji o funkcjonowaniu szpitala odbywa się na bezpośrednich naradach z przełożonym (62%). Zdaniem ankietowanych udział nośników multimedialnych w procesie komunikacji międzywzajemnie wpływa na ułatwienie tej komunikacji. Większość badanych (61%) ustosunkowało się pozytywnie do elektronicznej drogi komunikacji interpersonalnej. Aż 80% respondentów przedstawiło własne propozycje w celu udoskonalenia przepływu informacji w szpitalu; 13% nie udzieliło żadnej informacji, natomiast 7% nie widzi możliwości poprawienia komunikacji interpersonalnej. Obydwie grupy proponowały zwiększenie częstotliwości spotkań z bezpośrednim przełożonym oraz rozwój sieci komputerowej, przekazywanie informacji z odpowiednim wyprzedzeniem.

Wnioski. Funkcjonowanie społeczeństwa i jednostek organizacyjnych opiera się na komunikacji międzyludzkiej. Jeśli wszystkie ogniwa biorące udział w procesie komunikacji współdziałają prawidłowo, wówczas jest ona właściwa i skuteczna. Należy pokonywać przeszkody utrudniające przekaz oraz ciągle doskonalić umiejętności przekazywania informacji. Jedynie skuteczna forma komunikacji interpersonalnej odniesie sukces.

Słowa kluczowe: *komunikacja interpersonalna, komunikacja werbalna i niewerbalna, pracownicy, porozumiewanie się, odbiorca i nadawca*

Introduction. The gist of interpersonal communication is an effective process of communication between the sender and the receiver. This process takes place all the time, starting with the very first moments of life and lasts till its end. In the initial stage of human development, non-verbal communication predominates, as man cannot speak yet and makes use of the body language to contact the environment, and in this way, establishes the so called 'thread of understanding'. Further on, with the skill mastered, the human being makes use of non-verbal communication to convey a certain content; very often it happens to be a gesture. The facial mimicry influences the receiver more strongly than the verbal form itself. The spoken word in an appropriate setting is the most effective, and the statement is received in accordance with the sender's expectations.

Aim. Establishing the influence and the role of interpersonal communication in functioning of a hospital organizational unit; concentrating on the meaning of interpersonal communication in the existing reality and showing the influence of the communication on interpersonal relationships.

Material and methods. The questionnaire survey was conducted among a hundred employees of Dr. Antoni Jurasz University Hospital No. 1 in Bydgoszcz, randomly chosen, (50 people – medical, or so called 'white' personnel and 50 people – non-medical staff connected with maintenance of the hospital: administrative and servicing workers). One of the questions was open, and required their own suggestions how to improve this process in the hospital.

Results. The research shows that the majority of the surveyed employees chose the verbal form of interpersonal communication. Most answers referred to direct communication (89%); this form of interpersonal communication was considered the most effective. The communication of employees with their direct superior was correct only in 14% of cases; and the greatest impediments in communication are unclear statements (47% of indications). Conveying information about functioning of the hospital takes place during direct meetings with the superior (62%). According to the questioned employees, the use of multimedia aids greatly facilitates this communication. Up to 80% of the respondents presented their own suggestions to facilitate the interpersonal communication in the hospital; 13% gave no answer, whereas 7% see no possibility of improving this communication. Both groups suggested increasing the frequency of meetings with their direct superiors, as well as developing the computer network, and passing on the information in advance.

Conclusions. The functioning of societies and organizations is based on interpersonal communication. If all the links taking part in the process of communication function properly, the communication is correct and effective. It is necessary to remove all the impediments hindering the communication and constantly improve the skills facilitating the information flow. Only an effective form of the interpersonal communication will succeed.

Key words: *interpersonal communication, verbal and nonverbal communication, employees, sender and receiver, information flow*